

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Turbae ex Hussij morte excitatae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ratione à sententia dimoueri posset, legibus in eum agi placuit: sicque tamquam relapsus, eodem supplicio quo magister ipsius Hussius (quo ætate & auctoritate minor, sed doctrina ac facundia superior fuit habitus) est affectus. Morti eius certe plurimi adstantium illachrymarunt, in ipso vitæ fine *Litanias & hymnos in Laudem Beatae Virginis & Sanctorum decantantis* (1).

VI. Porro combustis tam Hussij quam Hieronymi corporibus, omnes rogi reliquæ & cineres collecti & in Rhenum effusi iunt: ne quid inde discipuli asportarent, & tamquam sacras reliquias idololatricè colerent.

Quum ergo aliud nihil superesset, terram loci in quo cremati fuerant, effoderunt, & in patriam secum asportarunt, vt pro æterno asseruaretur monumento duorum horum Apostolorum, quorum illi memoriam & reliquias tam religiose venerantur. At cineres hos cum mortui muli, paullo ante eodem loco sepulti, cineribus permistos fuisse credibile est. Vbi vero in Bohemia de Hussio & Hieronymo Constantiæ exultis fama percrebuit, dici non potest quam multa Hussitæ mæroris signa ediderint, quem etiam atrato vestitu & multis lamentis testabantur. Quinetiam femina quædam librum in eius defensionem scripsit & edidit. In eiusdem laudes Beza quoque minime est parcus, de Hussij (quæ vox lingua Bohemica Anserem significat) supplicio ita exclamans: *O quam amabilis & opportunus vigilans huius Anseris fuit clangor! qui sonat sua voce, cœlesti magis quam terrestri, Christianos etiam diuturno vœterno excitauit. Et tu quidem (subiungit) ô Hussi, tamquam de cauea, ex hoc ingrato Mundo ad cœlum euolasti: sed tamen (ô rem miram!) dicere profecto possumus, tot cygnos qui post mortem tuam tam sua ueritate cantarunt, è tuis cineribus natos esse, vt Phoenix potius quam Anser dici merearis.* Vides ergo Hussium hic in cœlo collocatum, & quidem ab eo quem ille, si in viuis adhuc esset, tamquam iugis sacrificij, veræ corporis Christi præsentia, Transubstantiationis, & aliorum Catholicae Ecclesiæ, quos pseudomartyr hic ad finem vsque vitæ suæ credidit & asseruit, articulum euersorem & hostem, ad infernum esset ablegaturus, Ridicula laus, & ridiculus encomiastes, qui ab eo, quem laudat condemnatur. Et quem laudat ipsemet condemnat. Sed hæc sunt acumina ingeniorum quæ à veritate apostarunt.

VII. Ii quoque qui nouæ Ecclesiæ & eius Mar-

tyrum in ea historijs conscribendis operam nauarunt (quamuis pro historijs vt plurimum fabulas nobis & mendacia obtrudant) *VViclephum & Hussium tamquam Patres & progenitores* suos nequam aspernantur. Et ex illo quidem nempe ambirioso *VViclepho*, Stephanum protomartyrem faciunt, & primum ei in martyrum suorum lignis locum assignant. Secundum ab hoc locum tribuunt Ioanni Hussio, quem fidelem Iesu Christi ministrum & seruum fuisse aiunt. Atque hæc agentes ipsi aduersus se Testimonium dicunt, quod Ecclesia in qua hi sunt primi martyres, Annis primum post Christum natum 1400 sit exorta, & ante id tempus in suo nihilò existens sine persecutione, & pugna, beata sit usa quiete Hos duos *Danæus* (m) inquit *duas illas esse solius*, quæ post Antichristi ruinam, Deo iubente, effluerint. At horum vtrumque negare non possunt *& Missam celebrasse, & Eucharistiam adorasse*, & Hussium imprimis, *Transubstantiationem credidisse*, vt *Prisbramus* scribit, qui Hussita fuit. An quisquam maiori zelo ad Beatam Virginem Deipam tam preces fundere possit, quam *VViclephus*? inquit (n). *Impossibile est vt sine Beatissima Virginis suffragijs vllum primum accipiamus. Et quidem auxiliorum qua nobis illa præstet, diuersos esse gradus. Nam & eos quoque qui non prædestinati sint ad salutem, ab ipsa iuuari, ne grauius scilicet peccent atque ob id tanto seuerius puniantur. Alibi, Nos, inquit, in Ecclesijs imagines tamquam signa adoramus, Deum vero ex omnibus viribus. Et in explicatione Decalogi, Quamuis, ait, in Veteri Testamento licitum non fuerit, Ecclesia tamen Imagines introduxit, vt laicu pro libris essent, & Christiani Sanctos debite adorandos, in memoriam reuocarent. Vides, opinor, ex Nouatorum nostrorum decretis *VViclephum idololatram fuisse*, & tamen ab ipsdem primum nominari Apostolum, ad reformandam Ecclesiam missum. Ad alterum illum, Hussium inquam, nunc veniamus: quem de Statu Ecclesiæ Commentarij aiunt, *Euangelij fontes Monachatus sordibus & veneno infectos purgasse*. At ille Tom II. sic scribit (o). *Nolle se quidquam de Missæ sacrificio demere: quum alibi docuerit, salutare illam hostiam ad liberandos omnes eos qui Purgatorij pœnis cruciantur, pretium esse sufficientissimum.* Et alibi*

SI magna

1 Tom. 2. epist. Ioan. Huss. fol. 353. m In Anti. cap. 26. n *VVicleph.* in serm. assum. B. Virginis. o Apud *Crispinum* Anno 1562. Huss. tom. fol. 52. E. 35.